

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

Toneelfonds J. Janssens - Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . [info@toneelfonds](mailto:info@toneelfonds.be)

DE PARIJSE COIFFEUR

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880
Jurgen Vandeweert

Vrij naar Pier Lala (1896) van August Hendrikx

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.3330

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE PARIJSE COIFFEUR* op te voeren moet de naam van auteur *JURGEN VANDEWEERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/035
ISBN 978-90-385-14017

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Jurgen Vandeweert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 dames – 11 heren – Figuratie)

PIER LALA, coiffeur, 50 jaar :

PELAGIE WARMOES, zijn echtgenote, 40 jaar :

PAMELA, haar dochter, 18 jaar :

BENJAMIN PICALET, 1^e gast, 30 jaar :

JAN LALA, broer van Pier, 55 jaar :

MADemoiselle WITTEWRONGEL, de oude danseuse, 45 jaar :

PACHTER COOLS, 45 jaar :

ROCHUS, zijn zoon, 16 jaar :

EDMOND KREUKEL, 2^e gast, 21 jaar :

KRANTENVERKOPER, 12 jaar :

MEESTER KLINKSPOOR, advocaat, 50 jaar

STATIONSOVERSTE, 40 jaar :

ZAALWACHTER, 50 jaar :

EEN ENGELSMAN, 38 jaar :

REIZIGERS

STATIONSPERSONEEL

DECOR

EERSTE + DERDE BEDRIJF :

Het 'salon de coiffure' van Pier Lala. Links: het salon pour dames. Hierin een coiffeursstoel en een kaptafel met spiegel. Deze staan uiterst links vooraan. Achteraan staat een kapstok. Rechts : het salon pour hommes. Met vooraan rechts een kaptafel met twee coiffeursstoelen. Op de achtergrond rechts een deur die naar de straat uitgeeft. Achteraan in dit rechtse deel een deur naar het achtergelegen huis. In beide ruimtes hangen grote spiegels aan de wanden, waarvoor een tafeltje voorzien van allerlei flesjes, pommades, scheergerief, enz. De beide salons worden gescheiden door een op zichzelf staand deurgat met een gordijn dat beide vertrekken scheidt. Links tegen het deurgat staat een bank en een rond tafeltje waarop enige kranten liggen. Verdere inkleding naar believen.

TWEEDE BEDRIJF :

Een grote stationshal van de spoorwegen. Op de achtergrond links ziet men verscheidene loketten, waarboven opschriften als 1^e en 2^e klasse. Voor de loketten staan ijzeren hekken, verder plakborden, uurtabellen, enz. Achteraan in het midden een dubbele deur. Rechts van de deur een lange bank. Boven de middendeuren, op de achtergrond een groot uurwerk waarover een papieren kruisband gekleefd. Vooraan rechts staan de panelen met uurtabellen. Links en recht is een enkele deur.

KORTE INHOUD

Pier is coiffeur van beroep. Hij is gehuwd met Pelagie zijn oude liefde, die een dochter heeft uit een vorig huwelijk. Pier is echter verliefd op een oude danseuse. Wanneer Pelagie dit verneemt dankzij eerste meestergast Benjamin, breekt de hel los. Pier besluit te vluchten uit België. Tijdens de vluchtpoging gebeurt er een verschrikkelijk treinongeluk. Iedereen (ook de autoriteiten) denkt dat Pier verongelukt is. Is dat wel zo?

VOORWOORD

Dit stuk speelt voor de eerste Wereldoorlog. Het is dan ook logisch dat de taal hieraan aangepast is. Het is de bedoeling de sfeer te creëren die toen heerste. Vergelijkbaar met een serie als 'Allo, Allo'. Van de liederen in het script kan je een audio-opname bij de auteur verkrijgen. Pier wordt het best gespeeld met een Frans accent. Omdat kledij niet altijd makkelijk te vinden is, kan het stuk ook net voor Wereldoorlog II gesitueerd worden.

EERSTE BEDRIJF
'AU COIFFEUR PARISIEN'

EERSTE TONEEL

(Als het doek opengaat is Pamela al zingend bezig het salon pour hommes uit te borstelen. Edmond Kreukel staat aan het tafeltje rechts een scheermes te wetten. Pier Lala staat in het salon pour dames voor de spiegel en scheert zich.)

PAMELA : *(zingt)*

LENTELIED.

Hij was naar 't veld gegaan,
 Zij kwam hem tegen.
 Blozende bleef zij staan,
 Maar beiden zwegen.
 't Vogeltje kweelde blij,
 't bloemeke geurde vrij,
 't was in de lente,
 't was in de mei.

PIER : *(zich scherend)* Très bien, ma file, continuez. Gij zult het ver brengen.

(Terwijl Pamela neuriet, staat Edmond de flesjes, flacons, en dergelijke aan de kaptafel op te ruimen. Pamela kijkt even door een spleet in het deurgat van het zijvertrek. Als zij ophoudt met zingen vliegt Edmond Pamela om de hals en omhelst haar verscheidene malen.)

EDMOND : Oh, Pamela! Pamela! *(zij struikelen over een stoel en doen onmiddellijk*

weer of zij werken.)

PIER : Hein? Wat hoor ik? (*gaat kijken*) Pamela, wat zijt ge aan 't doen?

PAMELA : Ziet ge dat niet, papa? Ik keer het salon uit.

PIER : En gij Kreukel?

EDMOND : Ik wet de messen, patron.

PIER : (*terzijde*) Je me suis trompé. (*hij gaat zijn gezicht wassen.*)

(Pamela herneemt haar geneurie)

EDMOND : (*hij staat tijdens haar neuriën gebaren te maken naar haar om haar te tonen dat hij haar graag ziet en gaat Pamela nogmaals omhelzen.*) Oh! Pamela! Pamela! Ik zie u graag!

PIER : (*aan de ingang van het vertrekje*) Nom de savon! Heeft men het ooit gezien! Twee snotneuzen die elkander staan te bepotelen 'lijk Adam en eva in 't aards paradijs. (*Pier gaat het salon pour hommes binnen.*) Ha! Meneer Kreukel, is 't zo dat ge uw messen wet? En gij Pamela, is 't zo dat gij het salon uitkeert? Wacht een beetje, ik zal u eens leren. Gij Kreukel, rol uw leer op. Gij hebt hier gedaan met messen wetten. Gij mademoiselle Pamela. Neem uw vuilblik op en ga naar de zolder of de kelder. 't kan mij niet schelen, maar vandaag wil ik u in mijn salon niet meer zien.

EDMOND : Oh! Meneer Lala, pardonnez-moi! Als 't u belieft.

PAMELA : Ach, papa, wij zullen het niet meer doen!

EDMOND : Ge zijt toch niet vergeten? Meneer Lala, gij zijt toch ook jong geweest?

PIER : Nom de savon! Meneer Kreukel, ik zijn jong geweest! Oui, zeer jong. Misschien jonger dan gij, maar ik heb mij nooit gepermitteerd de dochters van de patron te embrasseren.

EDMOND : Maar patron, 't is uw dochter niet. 't Is de dochter van uw vrouw.

PIER : (*opvliegend*) Que dites-vous? (*kalm*) En effet, 't is de dochter van mijn vrouw, maar ik zijn getrouwd met de moeder, et depuis lors ben ik de vader van de dochter.

PAMELA : Maar, papa.

PIER : (*haar onderbrekend*) Silence! Als ik spreek moet iedereen zwijgen.

EDMOND : Mais, patron, je vous en prie...

PIER : (*luid schreeuwend*) Assez! Lichtzinnige Kreukel! Maakt dat gij mijn deur uit komt, nom de savon! Zo niet, geef ik u een schampooing naar de laatste mode!

EDMOND : (*wanhopig*) Ik zal gaan! Patron, ik zal gaan, maar gij zult het u beklagen.
(*wil weg*)

PAMELA : (*luid wenend*) Ach, papa. Ik zal ervan sterven!

EDMOND : (*wenend*) Ik ook, Pamelaatje! ... Ik ook ... dezelfde dag ... arm in arm ...

PIER : Ça m'est égal!

TWEEDE TONEEL

De vorigen en Pelagie

PELAGIE : Amaai, wat is hier gaande? Waarom al dat gehuil? Ik dacht dat 't kot in brand stond.

PIER : Pelagie, gij komt juist van pas. Stel u voor. Ik sta mij te scheren in het salon pour dames en terwijl zijn meneer en mademoiselle bezig malkander te embrasseren dat heel het huis ervan davert.

PELAGIE : Ge zijt weer aan het overdrijven. Ik voel het.

EDMOND : (*komt op zijn passen terug*) Madame, ik heb Pamela één enkel kusje gegeven omdat zij zo schoon gezongen had.

PAMELA : En ik heb het Edmond teruggegeven om te tonen dat ik niet hebzuchtig ben.

PELAGIE : (*tot Pier*) En daarvoor zet gij gans het kot in rep en roer? Nu dat gij oud en versleten zijt, kunt gij niet lijden dat de zon in het water schijnt.

PIER : (*gekrenkt*) Nom de Savon! Oud en versleten! Oud en versleten! O! Ik had het gedacht! Ik had er mijne favoris op verwed!

PELAGIE : Waarop? Waarop?

PIER : Dat gij mij ongelijk, en uw dochter gelijk zou geven.

PELAGIE : Aan wie kan ik beter geven dan aan mijn enig kind.

PIER : En uwe man? Wat geeft ge aan uwe man?

PELAGIE : (*Bits*) Aan mijne man? Aan mijne man geef ik den bras ... oude zaag...

PIER : Comment, Pelagie vous osez m'insulter en présence de mon ouvrier?

PELAGIE : Laat me los met al uwen Franse rimram. Gij weet wel dat ik geen Frans

versta.

PIER : Ça, c'est votre affaire! Ik heb reeds dikwijls toegegeven, maar nu is 't gedaan!
Die Kreukel mag zich haasten dat hij wegkomt, of anders... *(hij dreigt te slaan)*

EDMOND : Madame, als 't u belieft, toon dan dat gij de meester zijt.

PAMELA : *(schreeuwend)* Ach moeder, sta Edmondje bij! Sta Edmondje bij! Om 's hemelswil.

PELAGIE : Schreeuw niet zo! Moest er een klant binnenkomen, wat zou hij denken?

PIER : Meneer Kreukel, hebt gij gehoord wat ik gezegd heb? Of moet ik een stok nemen? *(hij zoekt in het rond)*

PELAGIE : Edmondje blijf! *(tot Pier)* En u verzoek ik wat minder te razen om zo'n kleinigheidje.

PIER : Nom de Savon! Gij noemt het een kleinigheid dat die jonge snaken vanaf negen uur 's morgens staan te flikflooiën als twee tortelduiven.

PELAGIE : Had gij in uwe jongen tijd niets ergers gedaan, ge had nooit moeten vluchten uit Parijs.

PIER : Qu'est-ce que tu dis, Pelagie? Qu'est-ce que tu dis, malheureuse?

PELAGIE : *(hem napratend)* Qu'est-ce que tu dis, Pelagie? Qu'est-ce que tu dis, malheureuse?

PIER : Indien ik mij niet inhield, ik gaf u ... *(hij dreigt te slaan)*

PAMELA : Ach papa, mama bedreigen!

PELAGIE : *(opstuiwend)* Wat zult gij? Wat zult gij? Sla eens, als gij durft. *(biedt haar wang aan)* Sla eens, coiffeur de malheur. Ik vermorzel u.

EDMOND : Madame, prenez vous en huit. *(aan haar rok trekkend)*

PELAGIE : Voor hem? Gij denkt zeker dat ik schrik heb van zo een mussenschrik?
Geen tien Pier Lala's kunnen mij doen beven. *(zij danst van woede)*

PIER : *(met geveinsde kalmte)* C'est bon, que je suis bon!

PELAGIE : 't Is al bon wat er aan u is! Maar wacht u mij nog te bedreigen, ik ben in staat u ... *(zij dreigt te slaan)* Ik voel het ...

PIER : *(woedend)* Pelagie, ne me poussez pas au bout.

PELAGIE : Ik lach u uit!

PIER : Pelagie, je t'en prie.

PELAGIE : Ik lach u uit ... U I T, uit!

PIER : Pelagie... *(hij dreigt te slaan)*

PELAGIE : *(geeft hem een oorveeg)* Voila, mon ami!

PIER : *(aan zijn wang voelend)* Nom de savon! O! ça c'est fort! C'est trop fort!

Kreukel, tu as vu, n'est pas? Je te prend à témoin.

EDMOND : *(kalm)* Oui, monsieur. Je t'ai vu et t'entendu.

PIER : Ah! Quel affront! Nom de savon! Quel affront! Maintenant c'est fini. Adieu! Gij

zult mij nooit meer zien, ik ga mij verdrinken! *(af)*

PELAGIE : *(hem achterna roepend)* Salut en de kost en de wind van achter.

DERDE TONEEL

de vorigen min Pier

PELAGIE : *(boos)* Ziet ge nu wat een last ge mij aandoet!

EDMOND : Madam, het is de patron die ...

PELAGIE : De patron heeft gelijk, groot gelijk en het spijt me dat ik hem... *(dreigend)*

Kijk eens waar uw vader naartoe trekt, Pamela!

PAMELA : Ja, mama. *(zij gaat aan de deur kijken)*

PELAGIE : Hij is in staat in de vaart te springen.

EDMOND : Wees gerust madam, de patron kan zwemmen.

PAMELA : Papa gaat recht naar 't stammenee.

PELAGIE : Ha! Ik had het kunnen denken dat hij daar troost ging zoeken. Wat u beiden

betreft: dat spelleke wordt te gevaarlijk. Gij moet uw liefde intomen. Kreukel, ik verzoek u naar een andere winkel uit te zien.

PAMELA : *(wenend)* Maar, mama! Ik kan zonder Edmondje niet leven!

EDMOND : Als ik met Pamela niet mag verkeren, dan ga ik naar de Congo.

PAMELA : Ik ga mee Edmondje ... Wij zullen ons brood er wel verdienen.

PELAGIE : Met apen te vangen.

PAMELA : Neen, met scheren. Ik zal inzepen.

PELAGIE : Die negers hebben baard noch haar, 't is wol. Wat meer is, als ik wat zeg,

wil ik gehoorzaamd worden... Edmond mag u alle zondagen eens komen bezoeken ... Later als hij geld heeft, kunt ge trouwen. Gij bezit 2000 frank van

uwe vader zaliger. Edmondje heeft ook wat geld van zijn ouders.

EDMOND : 1360 frank, madam.

PELAGIE : (*op haar vingers tellend*) Welnu, tracht er nog 240 frank bij te sparen. Ik ben u niet ongenegen. Gij zijt een goed barbier; maar uw aanwezigheid in dit huis wordt gevaarlijk voor de reputatie van Pamela, en als ge haar graag ziet...

EDMOND : (*geëmotioneerd*) Of ik Pamela graag zie? O! Madam Lala! Dat weet gij beter dan iemand anders. Ik heb haar lief van voor zij op de wereld was. Van kindsbeen af had ik al een boontje voor haar en om bij haar te zijn ben ik barbier geworden, tegen mijn goesting.

PELAGIE : Allemaal goed en wel, doch Pier Lala is hier de patron. Wat hij zegt moet gebeuren.

PAMELA : Mama, gij hebt toch ook iets te zeggen.

PELAGIE : Ge ziet het. Als ik iets zeg loop ik kans slaag te krijgen, want Pier Lala is gene gemakkelijke. Als hij zijn goesting niet krijgt, spreekt hij al van zich te verdrinken.

PAMELA : Zeggen, ja. Maar doen...

EDMOND : Trouwens, 't is winter. Het water is te koud.

PELAGIE : Om het even. Stel dat hij toevallig zijn woord eens hield, ik zou er iets van krijgen. Ik voel het. Ik smeeke u Kreukel, ga naar 't stammenee. Vraag uw patron verschoning in mijn naam en zeg hem... dat gij van die oorveeg aan niemand iets zult zeggen... Zeg hem, dat het niet gemeend was... Dat het mij spijt... Trakteer hem met een druppel. Ik zal het u later teruggeven.

EDMOND : O madam, ik zal wel betalen; maar moet ik Pamela verlaten, dan hang ik mij op. (*af*)

VIERDE TONEEL

de vorigen min Edmond

PAMELA : (*weent*) Moeder, gij hoort het. Edmondje gaat zich ophangen. Dan zal hij niet meer kunnen trouwen en ik... ik hang mij naast hem.

PELAGIE : Gij ook al. Dat gaat hier goed. Ons salon de coiffure gaat meer op een slachthuis lijken. Bon. Ik zal wel een middel vinden om al die ongelukken te

voorkomen. Ga naar de keuken en zet de bouillon op het vuur. Gij weet, uw vader drinkt zo graag een kopje bouillon.

PAMELA : Ja, moeder. Ik ga, doch ik smeed u, laat Edmondje blijven, want zonder hem ... Zonder hem is het hier voor mij een hel. (*zij kust haar moeder. Aan de deur*) Hij mag toch blijven? Eh mamaa?

VIJFDE TONEEL

Pelagie alleen

PELAGIE : (*tegen het publiek*) Zo was ik ook in mijne jongen tijd, vol van liefde! Toen Adam, mijn eerste man, mij voor de eerste maal omhelsde, dacht ik dat de wereld verging. Ik zag niets anders dan sterren, sterren, duizenden sterren. Heinde en ver. Ik voelde dat ik opnieuw begon te leven. Ik voelde ... Nee, ik dacht dat ik iets ging krijgen. Enfin, ik kan dat zo niet zeggen zonder spreken, maar het vergeten ... dat nooit! Ik was in Adam zijn armen gevallen en lag er misschien nog in, zonder mijn vader, die mij een natte handdoek in het gezicht sloeg en Adam een schop onder zijn broek gaf, zodat die sukkelaar op zijn achterkant, de eerste acht dagen niet meer kon zitten ... en toch ... toch zijn we getrouwd.

ZESDE TONEEL

vorigen, Benjamin

BENJAMIN : (*veegt zijn voeten af aan de mat bij het binnenkomen.*) Bonsoir madame Lala. (*Hij rookt een sigaret*)

PELAGIE : Bonsoir Benjamin, bonjour, wil ik zeggen.

BENJAMIN : (*Doet zijn jas uit en zijn witte schort aan*) Het is goed weer, madame.

PELAGIE : Ja, buiten is het goed, maar hier heeft het gestormd.

BENJAMIN : Gestormd?

PELAGIE : Wel ja, Pier Lala heeft het huis in rep en roer gezet.

BENJAMIN : Waarom?

PELAGIE : Omdat Edmond aan ons Pamela een kusje heeft gegeven.

BENJAMIN : Daarom? Hij mag dat zeggen. Hij die ... die ...

PELAGIE : Die wat?

BENJAMIN : Madam, als ge getuige waart geweest van wat ik gisterenavond gezien heb... Ge zou het wel geloven, maar nu?

PELAGIE : Gisterenavond? (*nadenkend*) Inderdaad, Pier is laat weggebleven.

BENJAMIN : Om negen uur wandelde meneer Lala en mademoiselle Wittewrongel op den boulevard, arm aan arm en hand in hand. (*hij neemt de arm van Pelagie*) Samen gestrengeld als een haarvlecht die nooit meer moest worden losgemaakt. Ah, het was precies een Siamese tweeling.

PELAGIE : Benjamin, is dat waar? Is dat echt waar? ... O! die valsaard! Die Judas! ... Rond middernacht is hij thuisgekomen en terwijl hij mij omhelsde zei hij dat hij met de whistkaarten had gespeeld.

BENJAMIN : Proficiat, madame. Hij kwam regelrecht van mademoiselle Wittewrongel, de oude danseuse.

PELAGIE : Is het mogelijk... (*mijmerend*)

BENJAMIN : Onder ons gezegd en gezwegen... Ik ben om elf uur langs de Karpelsprongstraat gegaan. Mademoiselle Wittewrongel woont er in nummer 13, op de eerste verdieping. Haar salon was verlicht a giorno. Mademoiselle speelde piano en Pier Lala zong met volle stem: (*zingt*) Laissez moi! Laissez moi contempler ton visage enz. Het venster was open, en onder ons gezegd, er stonden wel duizend mensen op straat.

PELAGIE : (*woedend*) Ah zo! Ik word door mijne vent bedrogen? ... Het is dus toch waar ... Ja, het is waar. Ik voel het, ik voel het. ... Ha! Pier Lala, gij weet niet waartoe een Vlaamse vrouw, wie men de kaas van het brood wil nemen, in staat is.

BENJAMIN : Zie madame. Ik wil u niet opdraaien, maar de patron zou een goede les verdienen. Evenals mademoiselle Wittewrongel.

PELAGIE : Wees gerust Benjamin, ik zal die oude danseuse eens een danske leren dat ze niet licht zal vergeten. De eerste maal dat ze hier komt, sla ik al haar valse tanden uit haar mond.

BENJAMIN : Daarmee zult gij de liefde niet verdrijven, madame. In dergelijke gevallen is er maar één middel om zich te wreken.

PELAGIE : En dat middel is?

BENJAMIN : Hem met gelijke munt betalen.

PELAGIE : Wat wilt ge zeggen Benjamin?

BENJAMIN : Ik wil zeggen, madame, als Pier Lala zijn pijp bij een andere vrouw gaat uitkloppen, dat gij het recht hebt om ...

PELAGIE : Om ook de smeerpoes uit te hangen? Merci van uwen dienst. Er lopen al katten genoeg op den dril.

BENJAMIN : 't Is waar, doch onder ons gezegd, gij zou niet ver moeten lopen om uw gerief te vinden.

PELAGIE : Ik weet het Benjamin. Dat soort gerief kan een vrouw als ik vinden bij de vleet. Maar ik ben altijd een deftige vrouw geweest ... en nog liever ... (*begint te wenen*) Hi! Hi! Ik ga er iets van krijgen. Ik voel het.

BENJAMIN : Zoveel te slechter, madame, want Pier Lala is in staat acht dagen na uw dood, te trouwen met mademoiselle Wittewrongel.

PELAGIE : Zwijg Benjamin. Zwijg. ... Gij maakt mij razend van jaloersheid. Ik heb boven nog twee oude pistolen van mijn vader zaliger, die kurassier is geweest onder Napoleon, en ik zal er gebruik van maken om die twee oude ratten omver te schieten.

BENJAMIN : Wacht liever af tot ge hen kunt laten betrappen door de politie, dan gaan Pier Lala en de oude ster voor zes maanden den bak in. Hun liefdesvuur zal snel uitgebrand zijn.

PELAGIE : Ja, dat is een goed gedacht. ... Wij zullen hen verrassen ... Gij zult helpen nietwaar. Benjamin ik zal u eeuwig dankbaar blijven.

BENJAMIN : Met plezier, madame, met veel plezier! Gij moogt er tegen niemand van spreken. Wees kalm en ...

PELAGIE : (*opgewonden*) Kalm, ik ben zo kalm als kan zijn. Ik kan ook komedie spelen, al ben ik nooit in Parijs geweest.

ZEVENDE TONEEL

De vorigen, Jan Lala

JAN : (*soldatengroet*) Bonjour la compagnie! (*hangt zijn klak aan de kapstok*)

PELAGIE : Daar is de boodschapper.

JAN : Elk één goeiedag.

BENJAMIN : Bonjour. (*terzijde*) Laplander.

PELAGIE : Mon frère. (*terzijde*) Nog zo'n oude kluchtspeler.

JAN : (*zet zich in de 1e zetel*) Gij schijnt slecht geluimd, ma soeur. Waarschijnlijk met uw linkerbeen uit bed gestapt ... Benjamin, als 't u belieft, het is vandaag markt en er zal veel volk aan de statie zijn.

(*Benjamin bindt Jan een servet rond de hals en begint in te zepen*)

PELAGIE : 't Is hier heel plezant met een man als uw broer.

JAN : Mijn broer Pier? Zo is er geen tweede. Die moet nog geboren worden. Dat is een filosoof! (*spreekt de 'f' uit als 'ph'*) ... Wat heeft hij nu weer uitgevonden?

PELAGIE : Iets schoons! ... Hij heeft weer heel het huis op stelten gezet voor een pruts.

JAN : Ha! Het is een vies man! Het is een vies man al van kindsbeen af, en dat is niet verbeterd met zo lang in Parijs te verblijven. Maar niettemin, het is een filosoof.

PELAGIE : Hij ziet er neig filosoof (*bootst hem na*) uit!

JAN : Hij ziet er heel goed uit, inderdaad. Men zou zeggen een jongeman van 25 jaar, maar dat is geen wonder. Het is een artiest, gelijk er weinig zijn. (*tot Benjamin*)
Oei! Oei! Ge snijdt in mijn oor.

BENJAMIN : Natuurlijk als gij altijd babbelt.

JAN : (*misnoegd*) Babbelt, babbelt. Ik moet toch antwoorden.

BENJAMIN : 't is niet erg. Ge zult er niet van sterven.

JAN : Dat is ook niet nodig.

PELAGIE : (*terzijde*) Dat betaalt niet en dat durft nog reclameren.

ACHTSTE TONEEL

de vorigen, advocaat Klinkspoor

KLINKSPOOR : Elk één goeiedag. (*Hij doet zijn overjas uit.*)

PELAGIE : Goeiedag advocaat Klinkspoor.

BENJAMIN : Goede morgen, mijnheer de advocaat.

JAN : Bonjour.

KLINKSPOOR : *(zet zich in de zetel)* Madame Lala, als 't u belieft. Ik ben gehaast.

PELAGIE : *(doet een witte schort aan)* Gij zijt altijd gehaast, advocaat. *(Zij doet hem een servet om en begint in te zepen)*

KLINKSPOOR : Wat wilt ge. Ik moet naar het gerechtshof, een echtscheiding gaan pleiten en ik ben te laat opgestaan.

PELAGIE : Een echtscheiding?

KLINKSPOOR : Wel ja, een vrouw die haar man heeft betrapt met haar beste vriendin.

PELAGIE : Men moest alle mannen ophangen!

KLINKSPOOR : Is Pier Lala niet thuis?

PELAGIE : Hij zit weer in 't stamminee.

KLINKSPOOR : Ik geloof dat hij nogal veel in 't café zit.

JAN : *(bars)* Dat is zijn recht meneer de advocaat. *(tot Benjamin)* Oei, gij snijdt mij alweer.

BENJAMIN : Als men u scheert, moet ge zwijgen.

KLINKSPOOR : *(tot Pelagie)* Wie is die beleefde kerel?

PELAGIE : Dat is mijn schoonbroer. Hij komt zich laten scheren voor niets en beledigt de klanten.

JAN : *(staat op)* Merci! *(Hij gaat zich wassen)*

BENJAMIN : *(terzijde)* Ik zal ervoor zorgen dat hij hier wegblijft, al moet ik hem de neus afscheren.

PELAGIE : Mijnheer is gereed.

BENJAMIN : Ik ook, madame. *(hij begint de advocaat te scheren)*

NEGENDE TONEEL

de vorigen, Pier Lala met Kreukel.

(Pier en Edmond komen al babbelend op.)

PIER : Uw veertien dagen moogt gij uitdoen, maar neem u in acht ... *(ziet zijn broer)*
Mon frère Jean, salut!

(Edmond gaat achteraan af naar de keuken.)

JAN : Bonjour, mon frère Pierrot.

PIER : *(tot Jan)* Wat heeft dat te betekenen, uw gezicht druipt van het bloed?

JAN : 't Is uw eerste gast, die mij zo heeft toegetakeld.

PIER : *(bars)* Ha zo. Kunt gij de mensen niet meer scheren zonder hen te snijden?

Beziet mijn broer eens, hij lijkt wel de kwade moordenaar.

BENJAMIN : Patron, mijn mes was een beetje bot.

PIER : Bot, bot, waarom neemt gij dan geen ander?

PELAGIE : Uw broer kan geen moment zijne teut houden.

PIER : *(bars)* Ik praat niet tegen u.

(Pelagie maakt een 'zwijg maar' gebaar richting Pier)

Ik vind het een wonder, dat gij mijn broer Jean altijd krabt of snijdt. Dat doet gij bij de andere klanten nochtans niet.

PELAGIE : Aan zo een klant zullen wij niet veel verliezen.

PIER : Ha! Daar komt de aap uit de mouw. Madame Lala kan het niet hebben dat mijn broer zich voor niets mag laten scheren.

JAN : Broer Pierrot, maak daarover geen ruzie. Ik zal mijn baard laten staan.

PIER : Integendeel, Jean. Gij moet u alle dagen laten scheren en uw haar laten knippen.

JAN : *(lachend)* Alle dagen mijn haar laten knippen. Nee, dank u. Op het einde van de week zou er niet veel haar overblijven.

PIER : Dan zal ik u een fles geven van mijn elixir, en op drie dagen hebt gij al uw haar terug.

KLINKSPOOR : Benjamin, een minuutje. *(draait zich om naar Pier)* Meneer Lala, ik zou uw elixir eens willen proberen? Men zegt dat het goed is.

PIER : Goed! Onlangs liet mijn vrouw een fles uit haar hand vallen: drie dagen later was de grond reeds beschimmeld en veertien dagen nadien stond hij vol haar.

(neemt zijn muts af en laat zijn kaal hoofd zien.)

KLINKSPOOR : *(verwonderd)* Ha! Bwa! Hoeveel kost dat?